

Sygn. akt III A Ua 1419/11

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 stycznia 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu Wydział III

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Stanisława Kubica
Sędziowie:	SSA Barbara Pauter (spr.) SSA Barbara Staśkiewicz
Protokolant:	Marta Frasyńskiuk

po rozpoznaniu w dniu 11 stycznia 2012 r. we Wrocławiu

sprawy z wniosku J. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

od wyroku Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w Legnicy

z dnia 18 sierpnia 2011 r. sygn. akt V U 653/11

zmienia zaskarżony wyrok o tyle, że prawo do emerytury przyznaje wnioskodawcy J. M. od dnia 1 kwietnia 2011 r.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 18.VIII. 2011 r. Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy zmienił decyzję ZUS z dnia 29.IV. 2011 r. w ten sposób, że przyznał wnioskodawcy J. M. prawo do emerytury od dnia 14.III. 2011 r.

Sąd ten ustalił, że wnioskodawca ur. 14.III. 1951 r. wystąpił z wnioskiem o przyznanie emerytury 2.III. 2011 r. Wykazał staż w wysokości 28 lat 1 miesiąc i 23 dni, w tym 6 lat 4 miesiące pracy w szczególnych warunkach uznane przez ZUS, tj. od 1.VI. 1974 r. do 30.IX. 1980 r.

ZUS nie zaliczył wnioskodawcy pracy od: 1.X. 1980 r. do 30.IV. 1987 r., 2.VI. 1987 r. do 15.XII. 1990 r. i od 3.I. 1991 r. do 10.VII. 1991 r. oraz okresu od 19.V. 1997 r. do 31.VII. 1999 r. w (...) S.A. we W., ponieważ świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 6.III. 2000 r. i z dnia 31.VII. 1999 r. nie zawiera informacji czy praca na

stanowisku „inżyniera budowy i kierownika obiektu” wykonywana była stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w tych samych warunkach co podlegli pracownicy.

W okresie od 1 października 1980 r. do dnia 19 sierpnia 1991 r. wnioskodawca był zatrudniony (...) SA. z o.o. we W. na stanowisku inżyniera budowy, kierownika obiektu.

W związku z wykonywaniem powyższych obowiązków zakład pracy wydał wnioskodawcy świadectwo pracy wykonywanej w szczególnych warunkach dnia 6.III. 2000 r. i wymienił prace wykonywane przez wnioskodawcę do prac zaliczonych do wykazu A, dział XIV poz. 24, pkt. 1 wykazu stanowiącego załącznik nr 1 zarządzenia nr 17 Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 12.VIII. 1983 r. w sprawie stanowisk pracy w resorcie górnictwa i energetyki, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach.

W zakładzie tym wnioskodawca był zatrudniony od 1.X. 1980 r. do 5.I. 1992 r. z tym, że w okresie od 20.VIII. 1991 r. do 4.I. 1992 r. wnioskodawca korzystał z urlopu bezpłatnego. Przez cały okres zatrudnienia wnioskodawca pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

W tym okresie z wnioskodawcą pracowali świadkowie J. B., S. K., B. T.. Początkowo Przedsiębiorstwo nosiło nazwę Przedsiębiorstwo (...) Oddział (...) L. i podlegało pod (...) SA (...). Następnie firma zmieniała nazwy na (...) sp. z o.o. (lata 1992) i (...) G. (od 1994 r.). Firma wykonywała remonty urządzeń przemysłowych (kotły, sieci odpylne, konstrukcje i instalacje). Prowadziła także prace polegające na modernizacji i rozbudowie inwestycji. Prace wykonywane były na terenie Huty (...), praca odbywała się w ruchu ciągłym. W różnych miejscach na terenie huty prowadzone były prace remontowe dlatego też było kilku kierowników budów. Świadek J. B. również pełnił obowiązki kierownika obiektu i mistrza budowy. Otrzymał świadectwo pracy wykonywanej w szczególnych warunkach i w chwili obecnej pobiera świadczenie emerytalne.

Wnioskodawca stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał kontrole jakości produkcji i usług oraz dozór inżynieryjno-techniczny na oddziałach, na których jako podstawowe wykonywane są prace zaliczone do pracy wykonywanej w szczególnych warunkach. Nadzorował prace przy wykonywaniu remontów kotłów wodnych i parowych, zawieszinowych. Prace remontowe polegały na usuwaniu starych elementów metalowych i montażu, spawaniu nowych. Prace były wykonywane w oparciu o sporządzony rysunek techniczny. Odbiory wykonanej pracy odbywały się po dopuszczeniu prac wykonanych przez nadzór techniczny z terenu Huty. Wnioskodawca przez cały okres zatrudnienia wykonywał tę sama pracę zmieniały się tylko nazwy firmy, zaś praca wykonywana była taka sama.

Organ rentowy nie zaliczył także do pracy wykonywanej w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia od: 20.VIII. 1991 r. do 20.XI. 1991 r. w (...) S.A. we W. na podstawie świadectwa pracy wykonywanej w szczególnych warunkach, ponieważ w świadectwie pracy wykonywanej w szczególnych warunkach z dnia 6.III. 2000 r. (k- 29 akt ZUS), brak jest powołania się na przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach.

Z akt osobowych (...) SA W. wynika, że we wskazanym okresie wnioskodawca zatrudniony był na stanowisku monter konstrukcji metalowych i wykonywał prace wymienione w wykazie A dziale V pkt. 5 na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach.

W okresie od 1.X. 1994 r. do 16.V. 1997 r. wnioskodawca zatrudniony był w (...) w G. na stanowisku kierownika budowy, a w okresie od 6.I. 1992 r. do 15.II. 1994 r. i od 20.II. 1994 r. do 30.IX. 1994 r. wnioskodawca zatrudniony był w (...) w L. na stanowisku majstra budowy.

Do szczegółowego zakresu czynności na stanowisku kierownika budowy należało: szczegółowa znajomość dokumentacji technicznej, kierowanie wykonaniem całości określonej specjalności budowlanej w ramach budowy, przestrzeganie zgodności wykonywania powierzonych robót z warunkami pozwolenia na budowę, planowanie i wyznaczenie zadań dla brygad roboczych oraz opracowania umów na wykonanie robót, zabezpieczenia warunków

niezbędnych do właściwego przebiegu montażu, zgłaszanie Dyrektorowi wszelkich zakłóceń w procesie robót montażowych, dostaw materiałów i środków transportu, zgłaszanie zakłóceń w procesie czynników produkcji i realizacji zadań. Dokonywanie rozliczeń wykonanych robót oraz wbudowanych materiałów zgodnie z obowiązującymi przepisami. Nadzorowanie i koordynowanie pracy mistrzów i brygadzystów w zakresie robót montażowych. Nadzorowanie prowadzenia lub prowadzenie dziennika budowy księgi obmiaru robót, prowadzenie ewidencji wykonania zadań. W zakresie dyscypliny płacy i jakości robót kierownik budowy odpowiedzialny był za: prowadzenie ewidencji pracowników, prawidłowe naliczanie zarobków, terminowe sporządzanie zleceń roboczych, właściwe zaszeregowanie robót, szkody wynikłe z obmiaru, wskutek złej organizacji.

Do obowiązków kierownika budowy należało przebywanie stale na budowie. Wnioskodawca na stanowisku kierownika budowy nadzorował następujące stanowiska pracy: elektromontera, ślusarza, robotnika niewykwalifikowanego, montera konstrukcji stalowych, spawacza.

Wnioskodawcy jako kierownikowi budowy podlegało 8-20 pracowników, przebywał on stale na terenie prowadzonych budów. Kierownik rozdzielał prace, przydzielał narzędzia, przekazywał brygadziście dokumentację techniczną, konsultował ewentualne zmiany, kontrolował poszczególne stanowiska pracy. W spornym okresie majster i kierownik budowy mieli swoje zakresy obowiązków, faktycznie wykonywali takie same czynności, z tym, że na kierowniku budowy spoczywała większa odpowiedzialność.

Będąc zatrudnionym na stanowisku kierownika budowy, inżyniera budowy i majstra stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace polegające na kontroli międzyoperacyjnej, jakości produkcji, dozoru inżynieryjno-technicznego na oddziałach i wydziałach, w których wykonywane były prace szczególne, tj. prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Wnioskodawca rozwiązał umowę o pracę z dniem 31.III. 2011 r.

W oparciu o dokonane ustalenia Sąd uznał odwołanie wnioskodawcy za zasadne. Powołał się na przepisy art. 184, art. 32 i art. 27 ustawy z dnia 17.XII. 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz § 2 i § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.II. 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze i przytoczył ich treść.

Sąd uznał, w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy, że wnioskodawca w okresach spornych, tj. od 1.X. 1980 r. do 30.IV. 1987 r., 2.VI. 1987 r. do 15.XII. 1990 r., od 3.I. 1991 r. do 10.VII. 1991 r., od 6.I. 1992 r. do 15.II. 1994 r., od 20.II. 1994 r. do 30.IX. 1994 r., od 1.X. 1994 r. do 16.V. 1997 r. i od 19.V. 1997 r. do 31.VII. 1999 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach, określoną w załączniku do rozporządzenia - wykaz A dział XIV poz. 24 - dozór inżynieryjno-techniczny na oddziałach i wydziałach, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.II. 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze oraz prace wymienione w wykazie A dział V pkt 5 załącznika.

Pracę w w/w okresach wnioskodawca wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Sąd powołał się na wyroki Sądu Najwyższego z 2008 r. i 2009 r. z zakresu oceny pracy w warunkach szczególnych, osób z dozoru inżynieryjno-technicznego z dnia 30.I. 2008 r. (I UK 195/07, OSNP 2009/7-8/105) i z 24.IX. 2009 r. (II UK 31/09, Lex nr 559949).

Sąd stwierdził, że wnioskodawca posiada co najmniej 15-letni staż pracy w warunkach szczególnych i ma prawo do emerytury, którą przyznał wnioskodawcy od 14.III. 2011 r.

Apelacją powyższy wyrok zaskarżyła strona pozwana w części dotyczącej przyznania wnioskodawcy prawa do emerytury od dnia 14.III. 2011 r. i zarzuciła mu naruszenie prawa materialnego i procesowego.

Wniosła o zmianę wyroku i przyznanie prawa do emerytury od 1.IV. 2011 r. Z ostrożności procesowej wniosła o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. Podnosiła, że Sąd przyznał wnioskodawcy prawo do emerytury od 14.III. 2011 r., tj. ukończenia 60 lat życia. Sąd pominął okoliczność, że wnioskodawca był zatrudniony od 31.III. 2011 r., a zatem stosownie do art. 184 ustawy o FUS mógł nabyć prawo do emerytury od dnia 1.IV. 2011 r., po rozwiązaniu stosunku pracy z dniem 31.III. 2011 r.

Sąd Apelacyjny zważył:

Apelacja jest zasadna.

Nie jest kwestionowane przez stronę pozwaną prawo wnioskodawcy do emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych. Sąd prawidłowo ustalił, że wnioskodawca wykazał co najmniej 15 lat takiej pracy i spełnił inne jeszcze warunki do przyznania mu świadczenia, określone w przepisie art. 184 ustawy z dnia 17.XII. 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS (tekst jednolity: Dz.U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zmian.).

Organ rentowy zaskarżył wyrok Sądu I instancji tylko w zakresie daty przyznania świadczenia.

Bezsporne jest, co wynika z dokumentów, że wnioskodawca był zatrudniony na umowie o pracę do dnia 31.III. 2011 r. w (...) Sp. z o.o.

Powołany przepis art. 184 ustawy, w oparciu o który oceniano uprawnienia wnioskodawcy do emerytury, wymaga rozwiązania stosunku pracy. Zatem prawo do emerytury przy spełnieniu innych warunków, które w przypadku wnioskodawcy nastąpiły, mógł on nabyć po rozwiązaniu umowy o pracę co nastąpiło 31.III. 2011 r. Emeryturę wnioskodawcy można było więc najwcześniej przyznać od 1.IV. 2011 r.

Mając to na uwadze, Sąd Apelacyjny orzekł, jak w sentencji, na mocy art. 386 § 1 kpc.